Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΑΜΑ

ΗΤΑΝ ΟΡΘΗ καὶ πρὸ παντὸς εὐλαβὴς ἡ σχετικὴ πρόταση τοῦ κ. δημάρχου, χάρις στὴν ὁποίαν οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι τῆς πλειοψηφίας μποροῦν νὰ παρακολουθοῦν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν χαιρετισμῶν. — Ὅπως εἶναι γνωστὸ οἱ συνεδριάσεις «ζωντανῆς διαμαρτυρίας» γιὰ τὸ «Γλαῦκο» ἐπραγματοποιοῦντο Παρασκευὴ βράδυ. — Ἤδη, ὅμως, μετετέθησαν στὴν Πέμπτη, ἔπειτα ἀπὸ τὴν προαναφερθεῖσα πρόταση τοῦ κ. Ἀννίνου χάριν τοῦ ἐκκλησιασμοῦ τῶν ἐπιθυμούντων ἐν «ΣΥΝ ΘΕΩ». λοιπὸν ἄτως ἔγραψαν καὶ στὶς παλιὲς συνταγὲς οἱ γιατροὶ (μερικοὶ ἔτσως τὸ γράφουν ἀκόμη). — Αὐτὸ βέβαια δὲν ἐξασφάλιζε ἀπεριγκλίτως τὴν σωτηρία τοῦ ἀσθενοῦς. — Ἀλλὰ βέβαια ἡ εὐσέβεια δὲν βλάπτει. — Ἔστω καὶ ἂν ἐκδηλώνεται ἐν μέσῳ ἀσεβῶν ἐκ πεποιθήσεως καὶ κοσμοθεωρίας. — Ἀλλὰ βέβαια ἡ ζωὴ δὲν θάχε τόση διορφιὰ χωρὶς μαγικὲς εἰκόνες. ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΩ καὶ τόσο παράλογη ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἀμὶν νὰ γίνῃ κάποτε ἀρχηγὸς τῆς Κοινοπολιτείας. — Καὶ τοῦτο γιατὶ ὅσο προχωρεῖ ἀπὸ ἔγκλημα τόσο πιὸ πολὺ ἀντιλαμβάνεται πόσο συγγενεύει καὶ συναντᾶται μὲ μερικὰ μεγάλα καὶ αὐτοκρατορικὰ πνεύματα τοῦ παρελθόντος.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Φοιτήτριες

«Ἔχουμε τὴν καλλίτερη νεολαία τοῦ κόσμου...».
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΣΟ ΚΙ' ΑΝ ΦΑΝΗ παράξενο καὶ παρ' ὅτι διανύουμε μεγάλη Σαρακοστή, ἡ Στάλη θὰ τοποθετηθῇ κανονικά, ἀλλὰ ὄχι καί... κατηγορηματικὰς στὸ «καυτό» θέμα τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον κοιμᾶται ὁ κάθε ἄνθρωπος καὶ συνεπῶς τὸ 65% τῶν φοιτητριῶν τῆς Θεσσαλονίκης! Θὰ ἤθελα συγκεκριμένως νὰ κάμω μερικὲς σκέψεις πάνω στὸ ζήτημα. Καὶ νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε ἀπήχηση σὲ ὅσους τουλάχιστον θέλουν νὰ λένε τὴ σκάφη σκάφη καὶ τὰ σύκα σύκα, χωρὶς νὰ κοροϊδεύουν ἑαυτοὺς καὶ ἄλλους. Καὶ δὲν πρόκειται νὰ συμφωνήσουν ἐκεῖνοι ποὺ ἐνδιαφέρονται καὶ τροφοῦνται τὰ τροχήματα.

Δὲν ἀνήκει ἡ πλειοψηφία τῆς καινοφάνειας γενιᾶς στὸν κόσμο ποὺ ἐνδιαφέρεται γι' αὐτὰ τὰ φαινόμενα καὶ γιὰ τὰ διάφορα τυπικὰ ποὺ τὰ θεωροῦν ἀνασχετικὰ τῆς προόδου. Μέσα λοιπὸν ἀπὸ τὸ πρισμα αὐτὸ πρέπει νὰ κοιτάξῃ κανεὶς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος τῶν φοιτητριῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ ὅπως κάθε σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν τοποθετεῖ τὴν ἠθικὴ στὸ χῶρο τοῦ ὑπογαστρίου. Μὲ τέτοιες μοντέρνες ἀντιλήψεις τοῦ ἄλλωστε τὶς γνωρίζουν πάρα πολὺ καλὰ καὶ ἡ κοινωνία μας καὶ ἡ Πολιτεία μας καὶ οἱ γονεῖς τῶν φοιτητῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς αὐτὴ τὴν ὄψιμη ἀντίδραση στὴν ὀξίωση τῶν φοιτητριῶν τῆς Θεσσαλονίκης νὰ δέσουν στὰ δωμάτιά τους ὁποιον θέλουν.

Ἡ βασικὴ σκέψη τῶν κοριτσιῶν αὐτῶν εἶναι: Ἐφ' ὅσον ἡ Πολιτεία μᾶς προσφέρει τὴ φοιτητικὴ ἑστία γιὰ νὰ τρῶμε καὶ νὰ κατοικοῦμε, αὐτὸ δὲν εἶναι νοητὸ νὰ γίνεται μὲ ἀπαλλοτρίωση αὐτονοήτων δικαιωμάτων μας. Δὲν μπορεῖ δηλαδὴ νὰ μᾶς λέει ἡ κυβέρνηση ὅτι ναὶ μὲν θὰ κοιμηθῆτε ὡραῖα, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν αἴρεση ὁ ὕπνος σας θὰ εἶναι ἄσκαν βιστος. Στὴ φοιτητικὴ Ἑστία κοιμόμαστε γιὰ νὰ μὴν πληρώνουμε, γιὰ νὰ μὴν ἐπιβαρύνουμε τοὺς γονεῖς μας κι' ὄχι γιὰ νὰ διαφυλαχθῆ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ παραδοσιακὴ ἀρετή. Ὅταν ἄλλωστε οὐδεὶς μπορεῖ νὰ μᾶς ἐλέγξῃ γιὰ τὸ τί κάνουμε ἐκτὸς τῆς ἑστίας ὅταν μποροῦμε νὰ πᾶμε σὲ ὁποιοδήποτε ξενοδοχεῖο ἢ πανσιὸν γιὰ τὴ σεξουαλική μας ζωὴ καὶ νόμμα ἔχει νὰ μὴ γίνεται αὐτὸ ἐκεῖ ποὺ εἶναι πιὸ ἄνετα γιὰ μᾶς καὶ πρὸ παντὸς ἀνέξοδα; Ἐκεῖνο ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ κατανοήσουμε εἶναι ἡ ἀντίδραση τῶν γονιῶν μας. Σὰν νὰ μὴν εἶναι ἐκεῖνοι σὲ τελευταία ἀνάλυση ποὺ ἐπωφελοῦνται ἀφοῦ πραγματοποιοῦμε σημαντικὲς οἰκονομίες μὴ χρησιμοποιώντας ξενοδοχεῖα, ἀλλὰ τοὺς κοιτῶνες τῆς ἑστίας. Ἐφ' ὅσον ἐν πάσῃ περιπτώσει ζοῦμε μακρυὰ ἀπ' τὰ σπίτια μας μὲ συνέπεια οἱ γονεῖς μας νὰ ἀφήνουν στὴν κρίση μας τὸ ζήτημα τῶν ἐπαφῶν μας μὲ τὸ ἀγόσια, εἶναι ἀκατανόητο νὰ ἀντιδροῦν ὅταν αὐτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς — ποὺ τὸ ἔχουμε γιὰ κάθε ἄλλο χῶρο — τὸ διεκδικοῦμε καὶ ἐκεῖ ποὺ δὲν κοστίζει. Εἶναι λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἀντίδραση σύμφωνη καὶ μὲ τὸ πνεῦμα ἰσότητος ποὺ διακηρύσσει ἡ κυβέρνηση;

Ὅμως, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἐπιχειρήματα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μερικὲς φορὲς οἱ φοιτητὲς ἀντιμετωπίζουν πρόβλημα στέγης γιατὶ οἱ ἰδιοκτῆτες ἔχοντας παλιὰ καὶ σκουριασμένα μυαλὰ δὲν ἐπιτρέπουν στὰ παιδιὰ μερικὲς ζωηρότητες τόσο φυσικὲς στὴν ἡλικία τους. Καὶ ὅπως εἶναι γνωστὸ οἱ ζωηρότητες αὐτὲς ξεκινοῦν βασικὰ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὸ κέφι ποὺ δημιουργεῖται μὲ τὴν συντροφιὰ ἑτεροφύλων. Γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴν ὑπάρχουν εἰδικοὶ χῶροι ποὺ θὰ διαδραματίζονται ὅλα αὐτά, χωρὶς καὶ οἱ μικροαστοὶ νὰ ἐνοχλοῦνται καὶ τὸ φοιτηταριὸ νὰ νοιώθῃ τύψεις ὅτι σκανδαλίζει τὸν κόσμο μὲ τὶς «ἀσκουριασμένες» ἰδέες; Ὅσο γιὰ τὴ μειοψηφία, γιὰ τὸ 35% ποὺ ἀπεφάνθη ὅτι δὲν θέλει τὴν διανυκτέρευση ἀρσενικῶν, καλὸ θὰ εἶναι νὰ «κανονίφῃ». Διαφορετικὰ θὰ χρειασθοῦν μερικὰ ψυχιατρεῖα ἀπὸ ἐκεῖ νὰ ποὺ συνηθίζονται κάπου ἀλλοῦ τώρα τελευταῖα γιὰ νὰ φέρνουν στὸν ἴσιο δρόμο τοὺς ἐχθροὺς τῆς προόδου.

ΠΑΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ·ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 · ΤΗΛ. 73·365

Ὅταν εὐημεροῦν οἱ ἀριθμοί

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ἡμερολόγιο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς περιλαμβάνει ἐξῃρετικὰ στοιχεῖα γιὰ τὰ τελούμενα μυστήρια τῶν ὁμογενῶν, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἱκανοποιητικὰ σὲ σύγκριση μὲ προηγούμενα χρόνια.

Στὰ ἐνθαρρυντικὰ στοιχεῖα μαραίως περιλαμβάνεται καὶ ἡ αὔξησις τῶν... κηδειῶν!

Πράγματι, τὸ 1973 ἐψάλησαν 4195 νεκρώσιμες ἀκολουθίες, τὸ 1974 διεβάστηκαν 4892 καὶ τὸ 1975 4961. Ἀναμένεται δὲ ὅτι καὶ νέα αὔξησις θὰ διαπιστωθῇ διὰ τὸ 1976!...

Αὐτὰ εἶναι τὰ παράξενα τῆς στατιστικῆς. Καὶ θὰ ταίριαζε ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀκολουθήσῃ μία περίφρασις τοῦ γνωστοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου. Ὅταν εὐημεροῦν οἱ ἀριθμοὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αὐτὸ σημαίνει ὅτι πεθαίνουν περισσότεροι ἄνθρωποι.

Ἕνα ὡραῖο περιοδικὸ

ΤΑ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ἔχουν ἐξελιχθῆ σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀξιολογώτερα κλαδικὰ περιοδικά. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ γιὰ νὰ προσδιορίσῃ δίκαια τὸ χαρακτήρα τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὰ εἰδικὰ ἐνδιαφέροντα μὲ τὴν καταχώρηση ποικίλης ὕλης (ἐπιστημονικῆς, λογοτεχνικῆς, ψυχαγωγικῆς καὶ μορφωτικῆς).

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀξιοποιημένα σὲ μιὰ θαυμάσια τεχνικὴ ἔκδοση μὲ εἰκονογράφηση πολύχρωμη (λιθογραφίες) σὲ χαρτὶ ἰλλουστρασιόν. Τὸ καινούριο τεῦχος ἐκυκλοφόρησε μὲ 166(!) μενάλες σελίδες στὶς ὁποῖες μεταξὺ ἄλλων μπορεῖ νὰ διαβάσῃ κανείς:

«Κῶς ἡ τροπική — Τελεῖ ἔγκλημα ὁ σύζυγος ἐξανανκάζων τὴν σύζυγον εἰς συνουσίαν παρὰ τὴν θέλησίν της; — Ἀστυνομικὰ Ἀμίμητα — Ἡ δίκη καὶ ἡ τρομοκρατία — Ὁ Γκρέκο (περιήγηση στὴν Κρήτη) — Τί μας Μωστεῖ (!) — Ἕνας ψιχίστρος μπροστὰ στὸ θάνατο — Ἡ ἀνάπη στὴ σημερινὴ ἐποχή κ.λ.π.

21 συνταξιοῦχοι

ΣΤΟ ἴδιο τεῦχος δημοσιεύεται ρεπορτὰζ καὶ φωτογραφία ἀναμνηστικὴ ἀπὸ τὴν τελετὴ ποὺ ἔγινε στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Πατρῶν γιὰ τὴν ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ Σῶμα λόγω ὁρίου ἡλικίας 21 ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν περισσοτέρων Πατρινῶν.

Στὴν τελετὴ εἶχαν παραστῆ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀστυνομικὸ διευθυντὴ κ. Μπαλόπουλο τὸν βοηθό του κ. Ἰω. Γῶγο καὶ τὸν διοικητὴ Ἀσφαλείας κ. Νικ. Μοιρισκλάδο καὶ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑνώσεως Συνταξιούχων Ἀστυνομικῶν Πατρῶν οἱ ὁποῖοι βέβαια αὐξάνονται ἔτσι κατὰ 21!.

Καὶ πράγματι ἡ παρουσία ἐκεῖ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῶν συνταξιούχων θὰ μπεροῦσε νὰ ἑρμηνευθῆ σὰν ἀποστολή.... ὑποδοχῆς τῶν.... νέων συναδέλφων τους.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ
ΒΟΤΣΗ-42
ΜΕΤΑΞΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ & ΜΑΙΖΩΝΟΣ
ΚΩΝ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

«Πρόκληση κατὰ τῆς Ρωσίας» χαρακτηρίζεται ὁ λόγος Τροῦμαν

ΜΟΣΧΑ. Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Ρώϋτερ» ἀναφέρει ὅτι ἡ «διπλωματικὴ βόμβα» τοῦ προέδρου Τροῦμαν διὰ τὴν βοήθειαν (οἰκονομικὴν καὶ στρατιωτικὴν) ἔριψε ἀναμφιβόλως σκιὰν βαρεῖαν ἐπὶ τῶν ἀμερικανοσοβιετικῶν σχέσεων. Ὅλοι οἱ ἐν Μόσχᾳ παρατηρηταὶ συμφωνοῦν ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ λόγος τοῦ Τροῦμαν ἀποτελεῖ πλῆγμα κατὰ τῆς Διοσκέψεως τῆς Μόσχας ἡ ὁποία ἤδη συνεχίζετο ἀλλὰ μὲ ἀβέβαιο μέλλον. Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ἐν συνεδριάσει τῆς ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν ἐλήφθη σαν ἤδη τὰ πρῶτα μέτρα πρὸς ὑλοποίησιν τῶν προταθέντων ὑπὸ τοῦ προέδρου Τρούμαν.

Ὁ κ. Μάξιμος

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μάξιμος ἐπεσκέφθη καὶ ηὐχαρίστησε τὸν Ἀμερικανὸν πρέσβυν διὰ τὸν λόγον τοῦ Τρούμαν. Σχετικὸν διάγγελμα ἀπηύθυνε καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Εἰς θάνατον

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ Συμβούλιον Χαρίτων ἀπέρριψε αἴτησιν χάριτος τῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων Γερμανῶν στρατηγῶν Μπρόγερ καὶ Μύλλερ.

Τὸ Α' Βοηθειῶν

ΥΠΗΡΕΣΙΑ μεταφορᾶς ἀσθενῶν. Τὸ ἀσθενοφόρον αὐτοκίνητον ἐργάζεται ἀπὸ 8—1 καὶ ἀπὸ 4.30—7 σταθμεῦον καθημερινῶς ἔναντι τοῦ ταχυδρομείου.

Χρηματιστήριο

ΑΘΗΝΑΙ. Ἰδιαιτέρα ἀνατίμηση ἐσημειώθη εἰς τὰς μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης αἱ ὁποῖαι διετίθεντο τὴν πρωΐαν 3.090.000 δραχμάς. Τιμὴ χρυσῆς λίρας 139.000.

«ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»
Ἑβδομαδιαῖο ὄργανο σοσιαλιστικοῦ ἀγῶνα καὶ προβληματισμοῦ
Βιβλιοπωλεῖο "Τροχός" καὶ Κεντρικὸ Πρακτορεῖο Τύπου

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ
ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΑΡΙΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
Τοποθετοῦμε σοῦστες ἐξώθυρας καὶ ἀναλαμβάνομε τὴν σωστὴ ρύθμιση αὐτῶν
ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΗΤΕ ΕΞΩ, τηλεφωνεῖστε στὸ 221)-666 γιὰ ἕνα λεπτὸ θὰ ἀνοίξουμε.
ΑΛΛΑΓΑΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ παντὸς τύπου κλειδαριᾶς γιὰ νὰ μὴν πιάνουν τὰ πρῶτα κλειδιὰ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπλεύρως Μουστάκη

ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ
ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ
Μεγάλη ἐπίδειξις εὐρωπαϊκῶν νυμφικῶν ἀπὸ τὰ καλύτερα μαγαζὰ τῶν Ἀθηνῶν
Ξενοδοχεῖον "ΑΣΤΗΡ"
Τὴν Κυριακὴ 20 Μαρτίου
καὶ ὥραν 6.30 μ.μ.
Τηλ. καταστήματος 275-311

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Οἱ ἀπεργίες

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Ἡ κυβέρνηση δὲν παύει νὰ ζητάει κάθε φορὰ ἀπὸ τοὺς ἐργαζόμενους νὰ τηροῦν «ἐθνικὴ στάση» στοὺς ἀγῶνες τους καὶ στὶς διεκδικήσεις τους. Καὶ εἶναι ἡ ἴδια ποὺ μὲ τὴν πρόσφατη Ἐθνικὴ συλλογικὴ σύμβαση ἔδωσε αὐξήσεις γιὰ τὸ 1977 μόλις 15% ποὺ δὲν καλύπτουν βέβαια τὴ γενικὴ αὔξηση τοῦ τιμαρίθμου καὶ ποὺ στὴν οὐσία οἱ ἐργαζόμενοι θὰ πάρουν τὸ 1977 τὶς ἴδιες ἀποδοχὲς τοῦ περυσινοῦ χρόνου μὲ τὴν ἀπίθανη προϋπόθεση ὅτι ὁ τιμάριθμος ἐφέτος θὰ διατηρηθῆ στὰ ἐπίπεδα τοῦ 1976. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ εἰκόνα τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῶν ἐργαζομένων, ποὺ ἀσφυκτιοῦν κάτω ἀπὸ τὸ πέλμα μιᾶς κατάφωρα ἄδικης μεταχείρισης τῆς τάξης τους. Μπήκαμε στὸν 30ὸ χρόνο τοῦ ἐλεύθερου πολιτικοῦ βίου μας καὶ ἀντὶ νὰ βελτιωθοῦν οἱ συνθῆκες διαβιώσεως τοῦ λαοῦ, πηγαίνουμε ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Ἀπὸ τὴν ἀοχὴ τῆς μεταπολιτεύσεως, ἡ κυβέρνηση ὑποσχέθηκε κοινωνικὴ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ Δημοκρατία καὶ διάλογο. Ἀνάμεσα στὸ λαὸ καὶ στὴν ἐξουσία, μὲ σκοπὸ νὰ ἀπαλύνει κα νὰ ἐξαλείψῃ τὶς ὑπάρχουσες ἀνισότητες. Κανένας δὲν ἀρνιέται, βέβαιο, τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντικειμενικὰ ὑπάρχουν γιὰ τὴν πραγμάτωση ἑνὸς τέτοιου σκοποῦ. Γιατὶ ἡ χώρα, ὑστερα ἀπὸ τὶς καταστροφὲς τῆς ἑπταετίας, βρέθηκε σὲ μιὰ τέτοια ὀμφορήση προβλημάτων ποὺ πράγματι μόνο ἕνας Ἡράκλεις ἄθλος θὰ μποροῦσε νὰ ἐκκαθαρίσει αὐτὴ τὴ σωρευμένη κόπρο τοῦ Αὐγείου. Κανένας ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθεῖ ὅτι σπάνια μιὰ κυβέρνηση εἶχε — καὶ ἔχει — τὶς δυνατότητες καὶ τὴ δύναμη νὰ ὑπερνικήσει τὶς ἀντιξεότητες καὶ νὰ δώσει στὸ λαὸ τὶς ἀναγκαῖες ἐθνικὲς ἀλλαγές.

Παραγγέλλει ἡ κυβέρνηση λιτότητα καὶ αὐτοσυγκράτηση... Εὐαγγελίζει τὸν πενόμενο λαὸ μὲ μέτρα ποὺ θὰ ἐξαφανίσουν τὴν οἰκονομικὴ ἀνομοιογένεια ποὺ μαστίζουν τὶς ἀσθενέστερες τάξεις. Στὴν οὐσία, μεθοδεύει τὴν διαιώνιση τῶν συμφερόντων τοῦ κατεστημένου (Νόμος 330, Ἰδιώνυμο, κλπ), καὶ ἐλπίζει τὸ λαὸ στὴν ἀπελπισία. Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ ἀφελὴς γιὰ νὰ μὴ διαβλέπει «ποῦ τὸ πάει ἡ κυβέρνηση»... Ἀντιφατικὴ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἀνόδου της στὴν ἐξουσία, πέρνει μιὰ σειρὰ ἀπὸ μέτρα ποὺ δὲν ἔχουν σκοπὸ νὰ ἐπιλύσουν τὰ καυτὰ προβλήματα τοῦ τόπου, ἀλλὰ ἁπλῶς νὰ παρακάμψουν τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ προφυλάξουν τὶς «κτήσεις» της ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις τῶν λαϊκῶν διεκδικήσεων. Ἔτσι βλέπουμε νὰ ψηφίζωνται καθημερινὰ νομοθετήματα ποὺ ἀποβλέπουν ἀκριβῶς νὰ στερεώσουν τὶς θέσεις τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ δημιουργήσουν ἐρείσματα ποὺ θὰ δυναμώσουν τὴν ἐξουσία της, ἀφήνοντας πάντα ἀκάλυπτο τὸ κενὸ ποὺ δημιούργησε ἡ χουντικὴ κατάλυση. Κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθῆκες, φυσικὸ εἶναι ὁ λαὸς νὰ ἀντιδρᾶ. Καὶ μιὰ φυσικὴ του ἀντίδραση εἶναι ἡ καταφυγή του στὸ ἔσχατο μέσο νόμιμης ἀμύνας, στὴν ἀπεργία. Μὲ τὴν πολιτικὴ ὡριμότητα καὶ ὀξυδερκειά του ὁ λαὸς κατάλαβε ὅτι δὲν τοῦ μένει τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ σθεναρὴ καὶ ἀνυποχώρητη διεκδίκηση τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων του, ὥστε κάποτε, ἐπὶ τέλους, νὰ ἀνοίξει καὶ γι' αὐτὸν ὁ δρόμος τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀλλαγῆς. Παράνομες, ἀναίτιες καὶ καταλυτικὲς χαρακτηρίζει ἡ κυβέρνηση τὶς ἀπεργίες καὶ στὴν ἤδη — κοχλάζουσα — καὶ ἐπιτυχῆ — ἀπεργία τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἀντιπαρατάσσει τὸ ἐπιχείρημα τῆς ὑπομονῆς... ποὺ πρέπει νὰ ἐπιδείξουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴ λύση τοῦ τραγικοῦ οἰκονομικοῦ διλήμματός τους. Ἀλλὰ ποιὰ ὑπομονὴ ὅταν τόσα χρόνια τοὺς κοροϊδεύει; Θὰ ρυθμισθεῖ, λέει ἡ κυβέρνηση, τὸ μισθολογικό, θὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ ἀδικίες καὶ οἱ δημόσιοι ἀλειτουργοὶ θὰ ἀπολαύσουν τῆς οἰκονομικῆς ἀσωγῆς καὶ τῆς στέργης τοῦ Κράτους... Τὸ εἴδαμε ὅμως τὸ ἐνδιαφέρον τους καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους κλάδους τῶν ἐργαζομένων. Θά, θά, καὶ ζῆσε Μήη μου νὰ φᾶς τριφύλλι... Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μόνο στὰ παχειὰ λόγια ποὺ ἡ κυβέρνηση λέει κάθε φορὰ γιὰ ν' ἀποφύγει τὴ λαϊκὴ ἀγανάκτηση. Εἶναι καὶ ἡ ἀντιθεατρικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὸν ἑαυτό της. Ἐνῶ, δὲν μπορεῖ, λέει, νὰ καλύψει τὶς ἀγάγκες τῶν ἐργαζομένων χωρὶς νὰ κινδυνέψει ἡ οἰκονομία τῆς χωρας... ἐν τούτοις στελνει ἑπτὰ (7) «ἄδειες λιμουζίνες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὰ Ἰωάννινα γιὰ νὰ μεταφέρουν στὸν Μητροπολιτικὸ ναὸ τοὺς ἑκ προσώπους της». Ἐνῶ ἐπικαλεῖται οἰκονομικὴ ἀδυναμία καὶ συνιστᾶ λιτότητα, ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγὴ πολυτελῶν ποτῶν (οὐίσκυ) σὲ τιμὲς προσιτές... ἀντὶ νὰ τὸ φορολογήσει ἄγρια, ὥστε νὰ σταματήσει τὴν ἄκαιρη πολυτέλεια καὶ τὴν ἐξαγωγὴ πολυτίμου συναλλάγματος... Ἔτσι δημιουργεῖ «τάξεις» Ἑλλήνων, διαιρώντας τους σὲ Ἕλληνες καὶ Πληβείους, αὐξάνοντας τὸ στρατόπεδο τῶν δυσκομένων χάριν τῆς προστασίας τῶν ὀλίγων ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν τρωκτικῶν ἔστω κι' ἂν ἀνήκουν στὴν ἴδια Πατρίδα. Ὅμως ἔφθασε πλέον ὁ κόμπος στὸ χτένι. Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα περιθώρια γιὰ τέτοιες παράδοξες διακρίσεις. Σήμερα ἡ κυβέρνηση πρέπει νὰ πάρει μιὰ ὁριστικὴ θέση. Ἢ εἶναι μὲ τὸ λαό, ἢ κατὰ τοῦ λαοῦ. Ἄλλη θέση δὲν ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ἀποφασίσουν οἱ ἰθύνοντες ἂν θὰ ἐνταχθοῦν μὲ τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο στρατόπεδο. Κακὴ ὑπηρεσία πρὸς τὸ σύνολο, λέει ἡ κυβέρνηση, προσφέρουν οἱ ἀπεργοῦντες. Ἀλλὰ ποιὰ κακὴ ὑπηρεσία ὅταν ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ ὁ καθηγητὴς πέρνει 6.000 δρχ. τὸ μήνα κι' ἀπ' τὴν ἄλλη τὸ Οὐίσκυ κυκλοφορεῖ ἀνεμπόδιστο στὸ πρῶτο γύφτικο τσαντῆρι; Αὐτὴ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως; Πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, τὸ ὑπουργεῖο Μεταφορῶν ἀπείλησε κρατικοποίηση τῆς ἀστικῆς συγκοινωνίας, γιατὶ διαπίστωσε, λέει, ὅτι τὰ κυκλοφοροῦνται σαράβαλα ταλαιπωρεῖν τοὺς κατοίκους τῆς Πρωτεύουσας. Σωστὴ ἡ διαπίστωση. Μόνο ποὺ ὡριμότερες σκέψεις... βρῆκαν ἀντισυνταγματικὴ μιὰ τέτοια ρύθμιση καὶ προτίμησαν ἐν συνεχείᾳ τὴ σιωπή. Ἀδιαφορώντας ἂν γιὰ χάρη μερικῶν προνομούχων ταλαιπωροῦνται 2.500.000, ἑκατομμύρια ἀκινουμένων ἀνθρώπων... Μ' αὐτὰ καὶ ἄλλα, καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀψεγάδιαστο τὸ «Πιστεύω» τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἀντίθετα, μπλοκαισμένο στὰ πλέγματα τοῦ παλαιοκομματισμοῦ (Ε.Ρ.Ε.), στὴν ἐξάρτηση ντόπιων καὶ ξένων παραγόντων καὶ στὴν πεισματική της (χωρὶς νὰ φαίνεται) ἄρνηση νὰ μὴ θέλει νὰ βάλει χέρι ἐκεῖ ποὺ πρέπει. Δηλαδὴ στὶς δυνάμεις ἐκεῖνες ποὺ ἀποτελοῦν τὴν οἰκονομικὴ δυνατότητα τῆς χώρας. Ἀσύδοτο τὸ κεφάλαιο, ἀφορολόγητοι μέχρις ἀγανακτήσεως οἱ χρυσοδάκτυλοι καὶ μὲ ἀνέγγιχτες τὶς θέσεις τῶν σκοτεινῶν κύκλων τῆς ἀνωμαλίας, εἶναι βέβαιο ὅτι δὲν προσωνιζόνται καλὲς μέρες γιὰ τὸ τόπο. Δέν θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ παραξενεύεται ἡ κυβέρνηση, οὔτε γιὰ τὶς ἀπεργίες, οὔτε γιὰ τὶς ὁποιες ἀντιδράσεις τῶν ἐργαζομένων. Γιατὶ ὁ λαὸς δὲν ζητάει σὰν «παρένθεση» τὴ προστασία τοῦ κράτους ἢ σὰν «δώρημα». Ἀλλὰ σὰν πάγια φροντίδα τοῦ καθημερινοῦ μόχθου του. Ὁ λαὸς ζητάει ψωμί (ὄχι παντεσπάνι), ψωμὶ καὶ δίκαιη κατανομὴ τῶν θυσιῶν ὥστε νὰ πάψει ἡ κοινωνικὴ ἀδικία καὶ ἐκμετάλλευση ποὺ γίνεται σὲ βάρος του. Εἶναι σίγουρο, πῶς μπορεῖ ὁ καθένας νὰ διεκδικεῖ αὐτὸ ποὺ τοῦ ἀνήκει, εἴτε καταγωγὴ εἶναι, εἴτε λεφτὰ καὶ δόξα. Εἰναιὄμως ἀπαραίτητο νὰ ὑπάρχει καὶ κάποια συναίσθηση ἀνθρωπιᾶς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ρυθμίζουν τὴ τύχη μας καὶ τουλάχιστον νὰ μὴν ὑπάρχει κυνικὴ ἀδιαφορία καὶ ἀπειλές... «σωφρονισμοῦ» πρὸς τὴν ἀπέραντη παράταξη τῶν ἐργαζομένων μόνο, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκείνους ποὺ θεωροῦνται πορφυρογέννητοι.. Ὡς τότε, νὰ ξέρει ἡ κυβέρνηση ὅτι κάθεται πάνω σ' ἕνα κοατῆρα ποὺ οἱ ὑπόκωφες ἐκρήξεις του θὰ γίνωνται κάθε μέρα ὅλο καὶ πιὸ ἀπειλητικὲς κι' τότε...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΟΦΑΛΟΣ

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68
ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΜΑΡ